

ՕՐԱԳԻՐ ԶՄԻՒՌՆԻԱՅ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ԵՒ ԱՌԵՒՏՐԱԿԱՆ

ԻՆՆԵՒՏԱՍՆԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

ԶՄԻՒՌՆԻԱ ՈՒՐԲԱԹ 24 ՅՈՒՆԻՍԻ 1859

ԹԻՒ 602

ԶՄԻՒՌՆԻԱ, 24 ՅՈՒՆԻՍԻ

ԵՒ ՍՏԱՆԳԱՆԻՍՏ

ՍՐԲԱԶԱՆ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԵՒՆ Ի ՏՓԻՒՍ

Սեր յարգոյ և ուսումնական բարեկամներէն մէկը, որ ուղեկց եղաւ վեհափայլ կաթողիկոսին ի Տփլիս, հետեւեալ նամակը յուղարկած է մեզ նոյն քաղաքէն, յունիսի 18 ամսամթաւով:

Արժանայարգ խմբագիր,

Ըստ խոստման մերում հաղորդել ձեզ աստիճանն որ լուրս՝ վերաբերեալ առ սրբազան Հայրապետն Հայաստանեայց եկեղեցւոյ տէր Սատմէոս Բագրեան, սկիզբն առնեմք ահաւասիկ ի բարեբաւոյն ճանապարհորդութենէն, զոր արար ի Կոստանդնուպօլսոյ ի Տփլիս, Տեառն օգնականութեամբ:

Ի յունիսի 2 մտաք յ(Որթագիրդէն ի ծովէ գերեայ տանէ հանգուցեալ Ղանիկ ամիրայի ի Բերսնէն շոգենաւն Ռուսաց կայսերութեան, ուղեկցութեամբ բարձրապատիւ Սեփեմիսի կոստանդնուպոսի: Ի հինգերորդումն յունիսի հասաք ի Բոթին. բայց ոչ գտանելով անդ փոքր շոգենաւուց ի նաւարկել ընդ գետն Ռեյոն, դարձ արարաք ի Ստամբուլ. որ ունի լաւ նաւահանգիստ և ապահով: Ենդ գտաք զգերապատիւ Գարբիէլ վարդապետն Ստամբուլի, հանգերձ Յովսէփանէս վարդապետի Բեյնաղարեան, որ ըստ մեզ, երկեալ ի Բոթին և դարձ արարեալ էր ի Ստամբուլ: Եւ կեցեալ անդ զայն գիշեր, յառաւօտուն դարձեալ եկաք ի Բոթին, և ելեալ ի ցամաք, դիմաւորեաց մեզ ընդ առաջ գերապատիւ Սարգիս արքեպիսկոպոս Չալուէեանց, Բաղնուրդն Ստամբուլ և Բեյրութի, հանգերձ վարդապետք և քահանայիք: և տարան զմեզ ի տուն բերդապահ ձենեկայի տեղւոյն. ուր սիրալիր ընդունելութեամբ կեցաք զայն օր, սպասեալ փոքր շոգենաւուց: Ի 7 յունիսի յառաւօտուն կանխաւ մտաք ի փոքր շոգենաւն Սեփեմիսի, և նաւարկեալ ընդ գետն Ռեյոն ժամն 12, հասաք ի Սաւան գիւղ, և օթեանիս ի տուն հրամանատարի գիւղին, իջեալս կալաք առ նմա: Ի 8 յունիսի ընդ առաւօտն, ելեալ անտի բաղմեցաք ի կառս պատրաստեալ և երթալք ի Քաթալիս. և իբրեւ մերձեցաք, ընդ առաջ ելին մեզ կնիսողք, աստիճանաւորք, պաշտօնակալք, նշանաւորք, վաճառականք և երեւելիք յամենայն ազգաց: և յետ նոցա կուպլինութեմ ձենեկաւ բազմութեմ գաղթեք զօրաց նիզակաւորաց, և ողջունեալք զմիմեանս, Ս. Հայրապետն և Կուպլինութեմ, սկսան մեծաւ հանդիսիւ մտանել ի քաղաքն. և գնացեալ առաջի դրան եկեղեցւոյն Հայոց, էջ Հայրապետն ի կառացն, և զգեցեալ շուրջ ջառ պատուական խաչվառք և ամպհովանեալ եմուտ յեկեղեցին, ուր համառոտ ատենաբանութեամբ օրհնեաց զկայսրն և զժողովուրդն. և ելեալ անտի մեծաւ հանդիսիւ գնաց ի տուն աղա Պետրոսի Քաթալիսի Էպրով երեցփոխանի եկեղեցւոյն, և հանգստացաք անդ ի նոյն գիւղերէն: Եւ անդ եպիսկոպոսն Ստամբուլի երեւաքահանայիք յայցելութիւն Նորին Ս. Հաճափայլութեան և համբուրեաց զձն սուրբ: Եւ ինչ և քաղաքացի կնիսողք Ստամբուլի, և մատնեան ի համբար Ստամբուլ Հայրապետին: Եւ առաւօտուն ելեալ գնացաք ի տուն աղա Յովսէփայ տէր Ստեփանեանց. յորում էին պատրաստեալ զընթրիսն, և ձառնալ անդ ուրախութեամբ, գնացաք յայցելութիւն զպրոցին ազգիս, ուր ընթերցաւ ձառ շնորհակալութեան:

և ի վարժարանն աղջկանց Ստամբուլ, յորում էին դստերք հայազգիք: Սրբազան Հայրապետն կոսնակեցեաց լինել անդ և վարժապետուհի ոմն հայազգի. որ ուսուցէ հայերէն խօսիլ և ընթերցելու. և ընկալան նոքա զհրամանն իբրեւ զաստուածային պատգամ:

Ի 11 յունիսի ելեալ ի Քաթալիսի մտաք ի փոստայն առ ուղին. և յառաւօտն ելեալ անտի, ի գիշերամտին հասաք ի Ստամբուլ գիւղ: Եւ առաջ եկն ձենեկաւ տեղւոյն զօրք իւրովք ի ձայն նուագարանաց և պատրաստեաց զձառն յիւրում տան: Եւ ընդ առաւօտն ելեալ գնաց Հայրապետն յեկեղեցին Հայոց յանուն սուրբ Լուսաւորչի գմբէթաւոր և գեղեցիկ յոյժ: Եւ թառն տունք են աստ մերաղնեայց, բայց ոչ գիտեն հայերէն խօսիլ. թէպէտ և սկսեալ են այժմ, և դպրոց բացեալ են հայկաբանութեան և ունին լաւ վարժապետ գրահանայ զոմն բարեջան: Եւ ելեալ անտի և անցեալ ընդ Կուր գետն երկիցս անգամ լատափայտիւք, եկաք ի Կորի քաղաք. որոյ բնակիչք մերաղնեայք ընդ առաջ եկին մեզ երկուց ժամուց ճանապարհաւ, ամենեքին պայծառազգեստք, և տարան զմեզ յեկեղեցի իւրեանց յանուն սուրբ Ստամբուլի գմբէթաւոր և գեղեցիկ. յորում էին ժողովեալ արք և կանայք, և օրհնեաց զոսա Ս. Հայրապետն: Եւ ելեալ յեկեղեցւոյն հրաւիրեցաւ ի գեղեցիկ տուն աղա Ստամբուլի Յովսէփեան լինականաց, և կերեալ զձառն, գնաց Հայրապետն ննջել ի տուն աղա Ստամբուլի Ստամբուլ տէր Ստեփանեանց, և վարդիւն ելեալ ընդ առաւօտն, հասաք ընդ երեկս ի Բեյրութ քաղաք հինաւորաց, բայց այժմ իբրեւ գիւղաւե՛րակ, եկեղեցին գեւ կանգնեալ կայ յանուն սուրբ Խաչի ահարկու տեղեւմբ ի սրբատաշ քարանց. ունի շրջապատ իւր պարիսպ քառակուսի աշտարակօք, և վնք մեծ ի միջի իւր հիմնադրեալ ի Ստամբուլ թագաւորէ Ստամբուլ. որ էր նոցա կաթողիկոսարան. յորում են գերեզմանք թագաւորաց իւրեանց: Ի մտանել Հայրապետին ի Ստամբուլ, տեսաք զբազմութիւն աղանականաց Տփլիսեցւոց եկեալ ընդ առաջ վեհափայլ Հայրապետին, որք և հացկերոյթ պատրաստեալ էին անդ ի վանն, բերեալ զամենայն ի Տփլիսէ: Հանգստացեալ անդ ի նոյն գիշեր, ընդ առաւօտն ի 14 յունիսի ելաք ի ճանապարհ և տեսաք զի բազմութիւնք ձիւց և կառաց լցեալք էին զճանապարհայն, ամենեքեան պայծառազգեստք և մի զմիով թիւ աստիճան տեսանել գերեւս Հայրապետին. և իբրեւ մերձեցաք ի քաղաքն, և ընդ առաջ տեղապահ փոխարքայն, (զի փոխարքայն գնացեալ է ի Պետրոսի) և ընդ նմա բազմութիւնք ձենեկաւորաց և զօրապետաց, ասպետաց և աստիճանաւորաց, և հասարակ ժողովուրդեան ամենայն Հայոց, տարան և կոսանց (ըստ պատմելոյ նոյն իսկ Տփլիսեցւոց) աւելի քան զքառասուն հազարաց. յորոց միջի ամբառնայր կառք Հայրապետին լծեալ ութեքին ձիովք, և յառաջոյ Կորին բազմութիւնք զօրաց տեղաւորաց և հրացանաւորաց. և յայսպիսի շքեղ հանդիսիւ եկն եմուտ յեկեղեցին և փառաւորեաց զՍտամբուլ և դարձուցեալ գերեւս առ ժողովուրդն, համառոտ և ազգուս ատենաբանութեամբ օրհնեաց զկայսրն և զկայսերական գերապատանն, զնախարարս և զզորապետս, և ի վերջոյ զազգի մեր շնորհակալութեամբ և բարեմիջութեամբ. և ապա հանգստացաւ ի վեհարան: Ի գիշերին եղև ջահալաւութիւն և լուսաւորեցաւ քաղաքն:

Ընդ ամենայն կողմն իսկ ի յաջորդ օրն հրաւիրեցաւ Ս. Հայրապետն ի պալատ փոխարքային. և հանդիսիւ մեծաւ գնացեալ ընկալաւ զԶքանան Ստամբուլի Նեմեսիս, առաջին աստիճանն ի աղամանդեայ խաչիւ և աստեղծ. զոր առաքեալէր կայսն ընդ բարձրագոյն հրովարտակի կաթողիկոսական վերամբարձ իշխանութեանն. Եւ ընթերցեալ զհրովարտակն ի մեծի որահին՝ յորում կանգնեալ էին դասք դասք ձենեկաւորաց և կայսերական պաշտօնէից, ետ և զնշանն. զոր ընկալեալ Ս. Հայրապետն, յայտնեաց խոնարհաբար զմեծ երախտագիտութիւն իւր առ կայսրն՝ ամենայն բարեմիջութեամբ և օրհնութեամբ և վերադարձաւ հանդիսիւ ի վեհարան:

Ի նմին աւուր Ս. Հայրապետն բարեհաճեցաւ շնորհել գերապատիւ սրբազան Սարգիս արքեպիսկոպոսի Ստամբուլի զաղամանդեայ պանակի եպիսկոպոսութեան. և մէն մի խաչաղամանդեայ արժանապատիւ Սարգիս վարդապետի թեմաւորեան. Պիւլիսի Ստամբուլ վարդապետի, Ստամբուլ վարդապետի՝ որ աշակերտ է Սարգիս արքեպիսկոպոսի, և Ստամբուլ վարդապետի՝ իւրոյ հոգեւորդ որդւոյն:

Ողջունել սիրոյ միամ, և այլն:

Տփլիսի Ստամբուլ Ստամբուլ յունիսի 20 թիւէն հանելով, կըհրատարակեմք այս տեղ հետեւեալ ձառք, զոր արժանապատիւ տէր Ստամբուլ քահանայն Ստամբուլի զորուցեր է ի ներկայութեան վեհափայլ կաթողիկոսին, Քաթալիս քաղաքին մէջ:

Սրբազանսուրբ Հայրապետ:

Ստամբուլապատիւ Տէր:

Եւ մտաւանդի սյրն Ստամբուլ և հայրն երանելի բազմաջան և մեծամեծագործ Հայրապետն Ներսէս ի խորհրդաբար խօսիլն ընդ սիրելի որդիս իւր՝ մարգարեական հոգեւոր նախատես ապագայ յիցն լինելով՝ միշտ ի հեռաստանէ մատնանիչ զձեզ ցուցանէր զոլ արժանաւոր ժառանգաւթուոյ նախահայրապետին մերոյ մեծին Ստամբուլի Ստամբուլ և հոգեհարազատ պաշտպան Ստամբուլապատիւ աւանդիցն առ ի նախակացեղոցն Հայրապետաց սրբոց առ ինքն հասելոց. . . . Ս. Հոգեւորութիւն նորա և խորհրդաւոր խոստովանեալ նախանշանակութիւն ոչ անագան անվերջ լցաւ ի ձեզ, զի տեսնողն պարարտ ծերութեամբ գնաց յարեմուտ կենաց իւրոյ. Ստամբուլ վերնապաւառ բնակութեան երկնից իսկոյն գրեաց զնա ի գիր կենաց փառաւոր արքայութեան իւրոյ, բայց զմեզ չեթող իսպառ մնալ սգազգեաց օրքս, զի ձեզ, ձեզ արդարապէս վաճառեց զոլ վեհեց վեհաւոր, ձեզ յանձն տարա զսիրելի տղա Հայոց և զեկեղեցի սուրբ ձեզ զգեցոյց զմեծ փառս տեսանել զվայելութիւն Տեառն, և հրաման տալ ի տաճարի նորա. ըստ որոյ այժմ դուք ի բարեմանեալս ձեռնադրուի վեհափայլ Հայոց Ստամբուլի շնորհք բարի երեւալ մեզ ի միջոյ բազմադարեան հեռաւորութեամբ ձեռք ժամանակաց տարապիւրտ ի ծոցոյ պանծաւորն Հայաստանի՝ համազգականաց մերոց, իբրեւ պանկ վայելութեան ընծայեցոյք մեզ ի նոցունց և եւայք այսօր ի գլուխս մեր փառաւորապէս. թաշինտիցիք զարտօսք տրտմութեան մերոյ, և փոխեցիք զայն յաջս մեր յարտօսք ուրախութեան տալով մեզ զանդրանիկ օրհնութիւն, որոյ փոխանակ ահա դարձեալս Քաթալիս ըստ Օրհնութեան օրինակին ընդ առաջ ելեալ և ընկալեալ

(Այս շքանշանն շնորհակալութեամբ 40 հազար ֆրանք է:

զձեզ՝ ուրախութեամբ, ի յոյց խորին զգացմանց իւրոց ոչ դադարի սփռել, տարածանել ի նուէր բարեբեր ոտից Ձեր Վեհափառութեան հոգւոյ հոյս կանաչագեղ դաբնէ վարդից իւրոց: Ինդագեղաց լեալներ ընդ այս բարեմասնութեան դիպուած, աւետիս ուրախութեան կարգամբ հեռաբնակ եղբարց մերոց, և ձեմ'ի ձեմ' երգեմք ցնծալով, և ցնծամք երգելով դեան իմաստնոյն մեծի, թէ «Վի դբ ամենն ին անմասն լիցի ի մեծէ ուրախութենէս մերմէ, յամենայն տեղիս թողոյ՝ նշանակ ուրախութեան»: զի այն է բաժին մեր»: Եւ թէ «Սիրելին ի սենեակս մեր, երգեսցուք զսէր»: Բարեհաճեցէք ուրեմն հրեշտակը խաղաղութեան, հրեշտակ բարեկեանդանութեան մերոյ՝ գեղաժպիտ դիմօք ասել մեզ՝ «Ողջն ընդ ձեզ, ես եմ, մի երկնիք», և մեք այսու բերկրական և քաջաբերական բանիք զուարթացեալ, զօրացեալ, աստուածախրախոյս իմն ծայրի գոչեցուք կեցցէ կեցցէ, կեցցէ Հայրապետի մեր և Տէրդ հոգւոր:

Ապրիլի զինչ մասուցուք ձեզ աստուածապատիւ Տէր ի նշանաւորել զայս գեղապար հանդէս մայր շնորհաբեր ոտից ձերոց յաշխարհ մեր, եթէ զվիճակ ժառանգութեան մերոյ, այն ոչնչէ մասն ձեր, զի ըստ կամեաց Վեհին հրաժանին, յորմէ ամենայն իշխանութիւն վիճակք ելին ձեզ ընդ ընտիրս, և ժառանգութիւն ձեր հաճոյական: Եթէ զնուազանչալ փառս մեր, աննախանձելի է այն, և դուք ոչ ցանկայք այնմ, զի Աստուած փառաւորեաց ձեզ գերազայն փառք և պերճապայծառ տիտղոսիւ առաւել քան զնկերս ձեր, և յոյս մեծ է աղբի և եկեղեցւոյ մերոյ, թէ դարձեալ և դարձեալ փառաւոր արտոյց ձեզ: Եթէ զարձաթ և զոսկի, մեք ոչ ունիմք, և դուք անկարօտ իսկ էք այնպիսեաց, զի որպէս լուսք և ծանեք, բարի են ձեզ օրէնք Տեառն քան զհաղարս ոսկւոյ և արծաթոյ, և մատաւար զի միլիոնաւոր ազգ մի ողջն, փրկելի ազգ Հայոց զամենայն կեանս ձեր անխարդախ հոգւով և անպղտոր սրտիւ անխրատաւոր փութակ գրեցաւ ձեզ, ապա զոր ունիմքս, մատուցուք ձեզ անխնայաբար: Ընկալարձեք զգլուխ մեր ի խորին խոնարհութեամբ հնազանդութիւն գերաձայնեալ Վիսոյդ եկեղեցւոյ սրբոյ: Ընկալարձեք զսիրտս մեր ի սիրել ձեզ, և միանգամայն զմարմինս մեր հոգւով և մտք, և շնչով և կամօք ընկալարձեք ի կատարել զկամս և զհրամանս ձեր: օրհնեալ երեւումն ձեր, օրհնեալ և խնկեալ բազմաբուրեան կնդրիք Սարայեան կղզեաց: օրհնեալ եկեալդ յանուն Տեառն, և օրհնեմք ձեզ ի տանէ Տեառն: Ալելուիա:

Վեհափառ կաթողիկոսը Մժիթ քաղաքը հասնելուն, մեծարգոյ Վորդան Արշակունի աղնուականը և քաղաքական գլուխը՝ յետագայ ճառը զրուցեք է եկեղեցւոյն սրահին մէջ:

Ձերդ վեհափառութիւն, Վթառատ Հայր հասարակաց:

Հնորհաւորեմք զփառաւոր դաւուստ ձեր ի սահման տերութեան Ռուսաց, ուր ծարաւեալ կըսպասէ ի վաղուց հետեւ ձերդ վեհափառութեան օրբացեալ ազգ Հայոց: Բաղդաւոր կը համարիմք տեսանել զմեզ ի գիրկի գլխոյ եկեղեցւոյ, որ գայ առմեզ յօտար տերութենէ, ուր բնակեալ կան սիրելի եղբարք մեր՝ տեղափոխութեան հեռացեալք՝ բայց սրտով մերձաւորք: Բնորութիւն ձեր ունի խորհուրդ մեծ, որով Նախախնամութիւնը կամի միացնել մեր աղբը բանիւ և գործով և ոչ թէ արտաքին ձեռով: Այժմ Ձեր Վեհափառութիւնը նման է այն զեկալարին, որոյ առաջնորդութեամբ՝ տարակուսեալ նաւորք ի միջի ալեաց ծովու յուսան հասանել յալին ցանկալի: Սեք մեծք և փոքունք ըստ կարողութեանց մերոց պատրաստք եմք մշակակից լինել Ձերդ Վեհափառութեան և ունիմք յոյս հաստատուն սուրբ օրհնութեան ձերով հասնել նպատակին: Հրամայեցէք զոր ինչ կամիք և մեք միշտ պատրաստ եմք կատարել: Եթէ Աստուած ընդ մեզ իցէ, ոչ կարե խախտել ի մեզ զայս, զսէր և զհաւատ, որ անշարժ սիւնք են մարդկային կենաց: Տէր եղիցի ընդ մեզ և

օրհնութիւն ձեր անպակաս լիցի ի մէջ և ի բոլոր ազգէս Հայոց յամենայն ծագս երկրի:

Ձերդ բարձր Վեհափառութեան Խ. Օ. Զերմախէ հասարակութիւն Տիֆլիս:

Վարձեալ յիշեալ աղնուականը և քաղաքական գլուխը հետեւեալ ճառը կարդացեք է երբոր վեհափառ կաթողիկոսը մտեր է ի Տիֆլիս:

Աստուածընտիր քահանայապետ:

Յառաջին յանկոխ ձեր յօրհնաբանեալ Հայաստան ահաւասիկ ընդ առաջ ելանէ ձերում վեհափառութեան հովուապետ իմն հօտ բարձեալ ի ձեռնին ոչ որպէս զալերախտն Խորայէլ ի դիւրալեաւամ ծառոց զոտոտ արմաւենեաց և ձիթենեաց, այլ զհաւատ իւր ամբիւ և զաղբութիւնն անյեղի, այս երկօքին ոտք նորին՝ արժանաւոր անմահ յիշատակաց, ոչ ջրովք անձրեաց և դետոց են ուռեցեալք, այլ վտախօք արեանց իւրոց անձնադիր հովուաց և քաջ նահատակաց:

Հայաստան աշխարհ կորոյս զամենայն զիւր զնախնի փառս, այլ հաւատարիմ եկաց ուխտին, զոր կնքեաց արեամբ խաչին և բազմափորձ չար չարսիօք իւրոյ ի սուսաւորչին: Բռնութիւնք բերստոնեաց և անբրիտանեաց ազգաց մինչև յիշատակս դար խնցիլն զամենայն ինչ, զոր ունենա, տարագիր արարին զորդիս նորա յերկրի իւրմէ և յաշխարհէ ընդ սփռուս տիեզերաց, արգելին նմա և յիւրն բարբառ խօսիլ, այլ ի զուր: Հայն թէ և տարագիր, թէ և աղքատիկ պահեաց զիւրն հաւատ և զաղբութիւն, և յուրմէ արգեօք ուսաւ նա գայս առնել յաղնուական յիւրն բնաւորութենէ և ոչ հանապազօր հոգեկան խրատու հոգմով արձարձէր ի նմա գայս հուր, անձնադիր հովիւք և ժիր մշակք եկեղեցւոյ, և այս իսկ են ահա յաղթանակքն՝ որովք նա պահեալ ընդ առաջ ելանէ ձերում Վեհափառութեան: Ձեզ մնայ այսուհետեւ ոչ միայն պահպանել այլ ևս հաստահիմն առնել զայն, ձեզ մնայ յաւելուել ի լապտերս ազգիս զիւր հաւատոյ և աղքատիւութեան և զորքալան աւանդն ընկալեալ ի նախնի հարց անյեղի և անփոփոխ պահպանեալ յաշխարհ արար հասուցանել յօրն՝ յորում միանալոց եմք ընդ երկնաւոր Փեսային:

Իսկ մեք յայսմ ուրախաւիթ ձերում գալուտեան խոստանամք զմերս որդիական հնազանդութիւն սուրբ կամոյ և հրամանաց ձերոց, և մերովսանն բաւականութեամբ գործակից լինել ձերում վեհափառութեան ի զարգացումն ազգիս, ի հաստատութիւն բրիտանեական կրօնի մերոյ, ի պայծառութիւն եկեղեցւոյ և ի փառս մեծին Աստուծոյ, որ է օրհնեալ այժմ և յաւիտեանս: ամէն:

ՆԱԽ

Ասացեալ ի գերապատիւ Սարգիս արքեպիսկոպոս, ի բարեխնամ առաջնորդէ Վրաստանի ի Վանք ասացեալ արքեպիսկոպոսանիստ եկեղեցին Տիֆլիսի ի ներկայութեան օրբաղնասուրբ կաթողիկոսին:

Աստուածընտիր մեծ քահանայապետ:

Սայր աթոռն Հայաստան աշխարհի սուրբ Լիւթիման յետ ամփոփելոյ ի տուն յաւիտենականութեան զերջանկայիշատակ կաթողիկոսն աւանայն Հայոց տէր Ներսէսի թախիժ համակեալ ըստ յիշմիտի ողբայր հանապազ և ի յոր անմիտութիւն շարժէր զազգէն զլսովն, սակայն հրաշակեցաւ յաշխարհ ամենայն թէ տեսուչն նոյն իսկ եկեղեցւոյ սուրբ Հովնիս Աստուած ոչ եթող զնոյն տիրութիւն ի մեզ յարակոյ, այլ առ ի վերականգնել զաւաղան իշխանութեան Հայրապետական աթոռոյ ըստ իւրումն կանոն նախաահմանութեան տնօրինեաց, ընտրեաց, որոշեաց և ի ձեռն օծելոյն իւրոյ թաղաւոր կոյսեր Վրաստանի Վ. հաստատեաց զՁերդ Վեհափառութիւն մեծ քահանայապետ, գերարժան գահակալ, ուրբ աւանդապահ և հսկող հովիւ հայկազեան գրոհիս:

Արդ եկեղեցին սուրբ անկերն այսօր տեսանէ երկնածիր պարզեղ և մեծ քահանայապետ ժամանեալ ի սահման Հայաստան աշխարհի ի յօծումն սուրբ և վստորոյ վաղելով ի վերայ լերանց և խալալով ի վերայ բլրոց անպատում

խնդութեամբ և բաղկատարած բերկրանօք ընդ առաջ ելեալ մեծի քահանայապետի հրաւիրէ ձեզ ասելով՝ «Վրի եկ մերձաւոր իմ, գեղեցիկ իմ, մուտ ընդ հովանեաւ վիմին, ցոյց զգէմս քո և լսելի տրն ինձ զբարբառ քո, վստորի ձայն քո քաղցր է և դէմք քո գեղեցիկ»: Եւ նմին և մեք համախմբեալ դասք հոգեւորականս և մարմնաւորականաց՝ յետ խանարհեցոյ ցանկ լոյ զմեր պարանոց ընդ լիւթ Վստուածահաճ ձերոց բաղձանաց, ընդ բաղմութեան զօրս երկնաւորաց մատուցանեմք զփառս Բարձր լուսաղագս եկեալ հասեալ լուսապատար բերկրութեան և աղաչեմք զերեսս Նշողին ի Հօրն, և Վա՛ որ երբեմն առաջնորդէր զՍարայէլ ի յանապատին և զՎեսելիէլ ընդ երկնային շնորհօթմանդակ և ձեզ եղիցի առաջնորդել զնոր իւրայէլ ի յաւետարան և շնեւ զմարդիկ խորասուրբ Նշորդութեան:

Արեմն ժամէ ինձ սիրելի ժողովուրդ, ժամ ինձ իբրեւ աւետարանիչ խաղաղութեան բարձրացուցանել զբարբառ առ ձեզ ասելով՝ «Վահաւսիկ Տէր մեր հոգւոր, ահաւասիկ մեծ քահանայապետ, ահաւասիկ օր ցանկալի, որուն անձկանօք ընձայոք հասանիլ, ահաւասիկ վարձիւր ընդ իւր և գործք իւր առաջի, իբրեւ հովի մի հովուեսցէ զմեզ և բաղկաւ իւրով ժողովեցէ զմեզ և ի ծոց աստուածային բանից կրեաց զմեզ և միտեալ լիցի յղացելոյ բարեաց»: Ժամ է ինձ նոյնպէս Աստուածընտիր Հայրապետ, ընդ ձերունցն Սիմեոն արձակել զձայն խրախուսաց և պատկառ դիմօք համբուրել զաջ մեծ քահանայապետի հպատակ կալով յամենայն դէպս, ամենայն ուրեք ի բոլոր կեանս իմ: Եւ քեզ ժամէ խրախուսեալ, ցանկալի իմ Հայաստան օրորան մարդկութեան, զի ընկալար փոխանակ միւսնոյն զօծումն ուրախութեան, լիցի քո ցնծացեն հանդերձ աւետարիք: զի Տէր ողորմեցաւ քեզ, դնելով ի գլուխ քո զպսակ պանծալի ի շնորհութիւն և ի պայծառութիւն եկեղեցւոյ նրբոյ և ի լիութիւն ազգի քո սիրելից, օրհնեալ Աստուած: Եւ դու Աստուածընտիր Հայրապետ, ընկալ ի հաճոյս բարեբար կամեաց քոց զխնդութիւն սրտից մերոց և զարդաստեղ բերկրութեան, զոր իբրեւ զպատարագն լիցի եղեալ ի սեղան հրճանալոյ բոլորանուէր քեզ լիբրեմայեմ միաբան ի միտսին և օրհնեալ զմեզ այն օրհնութեամբ որ ոչ անցանէ, օրհնեալ Տէր զկայսրն մեր զԼիւթիմանիւր Նիկողայէ՛ վիշն զի կացցէ և միտեցէ արքայութիւն նորա արքայութիւն յաւիտենից և տերութիւն նորա յաղթէ մինչև յազգ: օրհնեալ տէր և զփոխարէն մեր զՎրաստանի Վանիչ Բարեառնիսին և զգործակիցս նորա յաւիտենական օրհնութեք զի և մեք վստայսպի առատաբաշխ շնորհաց օրհնեցուք զամենամեծ տէրութիւն Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն սրբոյ: Ամէն:

Վահաւսիկ թաղաւորութիւնը կայսերական հրովարտակին, որով սրբոյն Վրաստանի Ներսէս կոյս ասպետութիւնը շնորհեցաւ վեհափառ կաթողիկոսին ամենայն Հայոց:

ՈՂՈՐՄՈՒԹԵԱՄԲԸ ԱՍՏՈՒԾՈՅ

ՄԵՔ ԱԼԵԻՍԱՆԴՐ ԵՐԿՐՈՐԴ

Կոյսը և ինքնակալ ամենայն Ռուսաց, թաղաւոր Վեհաստանի և այլոց, և այլոց, և այլոց:

Օայրազոյն պատրիարքին Լիւթիմանի, և կաթողիկոսի ամենայն Հայոց Վատթէոսի:

Վա ի հոգակել զմտադրութիւն մեր առ աղբ Հայոց, որ ընտրեալն զձեզ յառաջան ծայրս, զոյն պատրիարքութեան Լիւթիմանի և կաթողիկոսութեան ամենայն Հայոց, և ի յոյց մերոյ առ ձեզ առանձին յատկապէս բարեհաճութեամբ ամենայն համաթուեցաւ մեք զձեզ ընդ մեր կայսերական ասպետութիւն սրբոյն բաւրեպալտ մեծի իշխանին Վրաստանի Ներսէսի: զորոյ տղամանդաղարդ շքանշանս առաքեմք ընդ միմն մնալով առ ձեզ կայսերական ողորմութեամբ մերով բարեհաճ:

Ի Ս. Բեդրբուրդ յապրիլի 17, յամի 1859: Ի ընադրին՝ Նորին կայսերական Սեփութեան իսկական ձեռամբ ստորագրեալ է:

ԱԼԵԻՍԱՆԴՐ

ՔԱՂԱՎԱՅԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

Ինչպէս արդէն յայտնի է մեր ընթերցողաց, հաշտութեան պայմանները անընդմիջաբար ուրոշուեցան ի մէջ երկուց պատերազմող կայսերաց՝ Վիլհելմի քաղաքին մէջ։ Թէպէտև տուրք կառավարութիւնը պատրաստուած էր որոշուեալ կերպիւ միջամուխ ըլլալու այս հաշտութեանը, թէպէտև Վիլհելմի տէրութիւնը, նախապէս Ռուսիան կը ցանկային մասնակից լալ հաշտութեան պայմանաց որոշմանը, ի վերայ այս ամենայնի կերպի թէ Վաստիոյ կայսրը ստարեալ վստահութիւն չունենալով յիշեալ զօր տէրութեանց անկողմնապահ միջնորդութեանը վրայ, փութացաւ ինքը իւր ձեռքը և ուսնց միջնորդութեան իւր գործը կատարել յարմար կայսեր հետ։ Վաստիական լրագրութեանց գրածին նայելով, եթէ հաշտութիւնը յուսելոյ չի գտնուի և Ռուսիոյ միջնորդութեամբը զած ըլլար, աւելի քանակար պիտի ըլլար Վաստիոյ տէրութեան համար։ Իրուսիան ծանր անգամանաց պատճառ տուաւ Վաստիոյ իւր գործութեամբը և իւր անտարբերութեամբը։ Իսկ զուգեց ամենևին մասնակից ըլլալ Վաստիոյ ձգտեցը, անվաս պահելու համար անոր տարական երկիրները։ Ուստի այսօրուան օրոտտարեալ ցրտութիւն կը տիրէ ի մէջ Վաստիոյ Իրուսիոյ քաղաքական յարաբերութեանց։ Հայտնի է որ Վաստիոյ կառավարութեան քաղաքական յարաբերութիւնները միևնոյն ցրտութեան մէջ կը գտնուին Ռուսաց տէրութեանը հետ։ Իրրմի պատերազմէն ի վեր Վաստիան ինքզինք կառավարութեանը հետ ևս մտերիմ արեկամութեամբ կապուած չէ։

Գաղղիոյ կառավարութեան այժմեան քաղաքական յարաբերութեանցը վրայօք խօսելով, կը տեսնենք թէ անոր մտերիմ կապակցութիւնները կը շարունակուին Ռուսիոյ հետ։ Վիլհելմի միշտ համակրութիւն կը ցուցնէ Վաշտիոյն կայսեր քաղաքականութեանը, մանաւանդ ի պատճառ չափաւորութեանը, որ ի գործ դրաւ իտալական պատերազմին մէջ։ Բայց Իրուսիոյ զինուորական պատրաստութիւնները և պատերազմական ցոյցները Գաղղիոյ կառավարութեան սիրտը քիչ մը նեղացուցին։ Եւ տարակոյս չկայ թէ Վաշտիոյն կայսրը նոյն շարժումները տեսնելով, և ընդհանուր պատերազմի մը պատճառ չտարու համար, փութացաւ խաղաղութեան պայմանները ստորագրել։

Վաստիոյն և այժմ Վերսալիոյ տէրութեանց քաղաքական յարաբերութեանց վիճակը, որ ինչպէս կը տեսնուի, միևնոյն տարական և տարահով չէ։ Թէպէտև հաշտութիւնը ընդհանուր, թէպէտև իտալական գաշակցութիւնը մը պիտի հաստատուի, սակայն այս ամեն որոշմանց կարգադրութիւնը դիւրին բան չէ, և Վերսալիոյ կառավարութեանց միաբանութիւնը ու անոնց մտերիմ յարաբերութիւնները ամենահարկաւոր են յաջողութեամբ վախճան մը տուլու համար այս ամեն դժուարութեանց։

Իտալացիները ամենևին գոհ չեն պատերազմին վախճանէն։ Ինոնք կը ցանկային որ Վաստիան մասնակցութիւն և իշխանութիւն մը չունենայ իտալիոյ վրայ։ Սակայն Վիլհելմի Վաստիոյ ձեռքը մնալով և գաշակցութեան մէկ մասը կազմելով, կը հաստատուին թէ Վաստիոյ ազդեցութիւնը առջինին պէս մեծ պիտի ըլլայ իտալիոյ գործողը վրայ։ Եթէ յառուկ կարգադրութիւններ չտահմանուին նոյն ազդեցութիւնը չափաւորելու համար։

Սարտինիոյ արտաքին գործող տեսուչ և պաշտօնէից ժողովոյն նախագահ Վալուր կոմսը, որ իւր քաղաքական տաղանդովը և իտալական անկախութեան խնդրոյն յաջողութեանը գործունէ եայ կերպիւ մասնակից ըլլալուն համար հոգաւոր եղած է, իւր հրաժեշտը մատոյց իր թոք իմաստուն թաղաւորին։ Եթէ Վիլհելմի Վաշտիականութիւնը իսկ Վաշտիոյ զօրապետին յանձնեց որ նոր պաշտօնէից ժողով մը կազմէ, և այս ժողովը աւելին հաստատուեցաւ նոյն զօրապետին նախագահութեամբ, որ միանգամայն պատերազմի պաշտօնէից եղաւ։ Իսկ արտաքին գործող տեսուչութիւնը Տապորմիտա զօրաւարին յանձնուեցաւ։

Յուլիսի 12ին ըստ նոր տուածոյ՝ Վաշտիոյն կայսրը հետեւեալ յայտարարութիւնը ըրաւ իւր զօրաբանակին, Վալիճիոյն գրելով։

Օրհնուորք,

Հաշտութեան հիմնաւոր պայմանները որոշուեցան Վաստիոյ կայսեր հետ։ Պատերազմին գլխաւոր նպատակը ձեռք բերուեցաւ, քանզի իտալիան այս առաջին անգամն է որ ազդ մը պիտի ըլլայ։ Իտալիոյ ամեն տէրութեանց գաշակցութիւն մի, որբողան Պապին պատուոյ նախադասութեամբ, ի մի կողմ պիտի միաւորէ միևնոյն գերագոտանի անդամները։ Վիլհելմի թէպէտև Վաստիոյ իշխանութեան ներքե կը մնայ, բայց իտալական նախնիք մը պիտի ըլլայ և գաշակցութեան մէկ մասը պիտի կազմէ։

Իմպարտիոյ միաւորութիւնը ինչմիտէն հետ զօրաւոր նիզակակից մը պիտի մատակարարէ մեզ յայտ կայս լըբեան լըբանց, որ իւր անկախութիւնը մեզ շնորհապարտ պիտի ըլլայ։ Վաստիոյ շարժումէն գուրս մնացած տէրութիւնները կամ իրենց երկիրը վերստին հրաւիրուած կառավարութիւնները պիտի համազօրին ի մասին հարկաւորութեան փրկաւտ նոր կարգադրութեանց։ Ինչհանուր անխաղաղութիւն և թողութիւն մը աներեւոյթ պիտի ընէ քաղաքական երկպառակութեանց հետքը։ Իտալիան իւր քաղաւորութեան տէրը ինքն ըլլալով յայտ հետէ, յանցանքը իւր վրայ պիտի մնայ, եթէ կանոնաւոր կերպիւ չյառաջագիւծէ բարեկարգութեան և ազատութեան շաւղին մէջ։

Շուտով պիտի վերագաւառէ ի Գաղղիա և հայրենիքը երախտագէտ սրտիւ և մեծաւ ցնծութեամբ պիտի ընդունի իւր զինուորները, ուրոնք մեր զինուց փառքը աւելցուցին ի Սոնթէպէլո, ի Վալիսթո, ի Թուրպիկո, ի Վալիսթո, ի Վարիյան և ի Սոլթերինո։ Որոնք երկու ամսուան մէջ (թշնամոյն ձեռքէն) ազատեցին Վիլհելմիէն և զժողովարտիան և յայնժամ միայն իրենց յաղթական ընթացքը արգիւլեցին երբոր տեսան թէ ճակատամարտը այն աստիճան պիտի մեծնար որ այս ահագին պատերազմին մէջ Գաղղիոյ ունեցած օգտիցը հետ համեմատութիւն մը պիտի չունենար։

Ուրախ լըբուք ուրեմն ձեր յաջողութեանցը վրայ, ուրախ լըբուք ձեռք բերուած վախճանին վրայ և մանաւանդ պարծանք համարեցէք ձեզ որ ամենասիրելի զաւակները գտնուեցէք այն Գաղղիոյ, որ միշտ մեծ ազդ մը պիտի ըլլայ, քանի որ վեհանձնական գործքերը հասկնալու սիրտ մը և զանոնք պաշտպանելու համար ձեզի պէս մարդիկ պիտի ունենայ։

Նոյն օրը, Սարտինիոյ թագաւորին յետագայ յայտարարութիւնը, Վիլհելմի պատերազմի վրայ կը պայտցուին։

Թագաւորն աւ խոշորագոյն խոսքով։

Վերին Վախանանութիւնը օրհնեց մեր զենքը։ Օգորաւոր օգնութեամբ մեր մեծահոգի և քաջ գաշակցին Վաշտիոյն կայսեր, քիչ օրուան մէջ յաղթութեանէ ի յաղթութիւն հասանք Վիլհելմի գետոյն եղբորը։ Վաստիոյ գարձեալ ձեր մէջը եկայ աւետելու համար ձեզ թէ Վաստիան ձեր սրտից ուխտը ընդունեցաւ։ Օրհնագագաւոր մը, որուն հետեւեալ հաշտութեան պայմանագրութիւնը, կապահովեցին իմպարտիոյ ժողովրդոյ իրենց անկախութիւնը, ըստ բաղձանացը, զոր քանիցս անգամ յայտնեցին։

Յետ այսորիկ մեր վաղեմի վիճակացը հետ միաւորութեամբ մի միայն ու ազատ գերագոտան մը պիտի կազմէ։ Իմ վերադասութեան ներքե պիտի առնուի ձեր բազդը, և հաստատուել ըլլալով պիտի գտնուի ի ձեզ այն գործակցութիւնը որուն վեհապետ մը կարօտ է քաղաքական նոր կառավարութիւն մը հաստատելու համար, կըսեմ ձեզ, իմպարտացի ժողովուրդք, վրասն լըբուք ի թագաւոր ձեր քանզի պիտի ջանայ ամուր և անխախտելի հիմանց վրայ հաստատուի զբարօրութիւնը նոր երկիրներուն՝ զորս Վերին Վախանանութիւնը կը յանձնէ իւր կառավարութեանը։

Փարիզէն հետեւեալ տեղեկութիւնները կուտան մեզ յուլիսի 10-22 ամսաթուով։

Վալիսթոյն սկիզբը հայերէն կիսամեայ նոր լրագիր մը պիտի հրատարակուի ի Փարիզ լըբուքադրութեամբ արժանապատիւ Վերսալիոյ և Սորէն վարդապետաց Գալիլայեան։ Վաստիոյ վերը, որուն անունը Հիլլապին Հայոց պիտի գրուի, թէպէտև Սաւայ լըբուք մեծութեամբ պիտի ըլլայ սակայն բոլորովին տարբեր անորմէ, և միշտ 3-4 պատկեր պիտի ունենայ իւրաքանչիւր թերթին մէջ, որ 15 օրը անգամ մը պիտի հրատարակուի։

Հայոց Հիլլապին տարեկան արժէքը 30 ֆրանք է, բայց անոր բաժանորդ գրուողը յանձնառու պիտի ըլլայ ինքի վճարելու նոյն գումարը։

Վալիսթոյն գաշակաց թարգմանութիւնը նոյնպէս Տեղեմաքայ տասն առաջին գրոց աշխարհաբան թարգմանութիւնը աւարտեցաւ, աշխատանքութեամբ յիշեալ արժանապատիւ վարդապետաց և ամբողջ ալ պատկերազարդ կրտսեր և մէկ մեծ փառաւոր հատոր պիտի ըլլայ 180 պատկերօք։ Տեղեմաքին թարգմանութեան առջև գաղղիներէն բնագիրն ալ դրուած է ի պէտս վարժութեան թարգմանութեան։

Վեթէ Հայկազեան վարժարանին կացութեանը վրայօք կը հարցնէք, միշտ միևնոյն ցաւալի վիճակին մէջ կը գտնուի ի մասին դրամական գրծուարութեանց։ Եւ թէպէտև չորս կողմէն շատ խոտմուռն կը լըսն անոր վիճակը բաւարարելու, սակայն մինչև ցայսօր ամենևին գործադրութի մը չտեսնուեցաւ։ Տեսցուք թէ յետ այսորիկ պիտի ըլլայ արդեօք։ . . .

Վալիսթոյն խմբագիրը ցանկալով ըստ իւր կարեաց, նպատամատոյց ըլլալ Հիլլապին Հայոց անուն նորահաստատ լրագրոյն յաջողութեանը, յօժարամիտ ընդունած է անոր յարգոյ խմբագրաց խնդիրը ի մասին գործակալութեան նոյն լրագրոյն լղմիր մէջ, և պատրաստ է Վալիսթոյն հետ յուղարկել զայն ի Հիլլապետան, ի Պաղտատ, ի Հալէպ, ի Գալիպոլոս և ուրիշ տեղուանք եթէ կը ցանկան բաժանորդ գրուի։

ՀԱՇՏԵՆՑ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

Վաստիոյն և անոր նորահաստատ միաբանութիւնը, որուն յայտարարութիւնը մեր նախ ընթաց թուոյն մէջ հրատարակեցինք, եթէ անոր եղած սիրալիր ընդունելութեանը վրայ մեր գաղտնիութիւնը հիմնելու ըլլամք, շուտով պիտի յառաջանայ և պիտի ծաղիկ դանաղան ազդողուտ գործքերով։ Վանդի կըսեմք թէ արդէն 2000ի մոտեցեր է ստորագրուած բաժիններուն թիւը, որ տարին 10 հազար դիւշ ըսել է, և յոյս մեծ կայ թէ դեռ շատ բաժանորդներ պիտի գտնուին։

Ուստի առայժմ մեր կողմէն յարատուութի կը բարեմաղթեմք Հալիսթոյն ընկերութեան խորհրդական յարգոյ անգամոյցը, յարատուութիւն ի ջանս և ի միաբանութիւն, որով սկսեցին և յառաջ կը տանին իրենց այս ազդողուտ գործը։ Տարակոյս չկայ թէ գովութեան և քաղաքութեան արժանի է այն, բայց ամենայն բանի վախճանն է գովելի և սկզբնաւորութեան վրայ վստահութիւն չլինար ըլլալ մեր ազգին մէջ։ Ուստի պիտի սպասեմք համբերութեամբ, և ընկերութեան գործքերը տեսնելով պիտի փութամք հրատարակել զանոնք, ի քաջաբերութիւն և ի պատիւ յիշեալ միաբանութեան։

Վեցեալ կիրակի օրը ուրբ Սարտինիոյ վարժարանին աշակերտաց պարգեւաբաշխութեան հանգիստ կատարեցաւ, և նոյն առթիւ ամենք յաշակերտաց հայերէն համալուս կատակերգութիւն մը ներկայացուցին Յանապարտապի Քննութիւն անուանեալ զօր շարագրած էր մին ի վարժապետեաց յիշեալ գրողին։ Երբոյ պարուն Սարտին Յալիսթոյն և միանգամայն զայն ներկայացնելու կը թած էր զնորահաս գերասանները։ Կըսեմք թէ այս թատերգութիւնը սիրով և հաճութեամբ ընդունուեց և յոնկիղողաց։

Յիշեալ ուսումնասիրական ազգային հանգիսին մէջ, ըստ սովորութեան, հայերէն ճառեր կարդացուեցան։ Նմանապէս գաղղիներէն և թուրքաց լեզուա տեսնախօսութիւններ կարդացուեցան յաշակերտաց ի վերջոյ միւր գերաւ պատիւ Վաստիոյն իւր հայրական օրհնութեամբ օրհնելով զամենքը, քիչ մը աւելի յառաջագիւծ թի քարեմաղթեց վասն գաղղիս։

